
Nový děkan: chci překonávat spory

Nový děkan: chci překonávat spory

Katolický týdeník

Katolický týdeník 12/2010

Během slavnostní mše svaté ve svatovítské katedrále v Praze byl P. PROKOP BROŽ minulého pondělí uveden do úřadu děkana pražské teologické fakulty. Při té příležitosti jsme mu položili několik otázek.

Jaké máte jako nový děkan nejbližší plány?

Zásadou každého úřadu je udržet kontinuitu. Proto si nyní mapuji situaci a zjišťuji stav věcí. S nástupem nového děkana se mění též proděkan a očekává se obměna fakulturní vědecké rady. Nyní mě čeká schůzka s vedoucími kateder, což jsou pro chod fakulty velmi důležité osoby. S nimi chci probrat současný stav fakulty po obsahové stránce a pracovat v této oblasti na jejím rozvoji. Odtud bych chtěl také tvořit vizi fakulty. K první vlně úkolů patří i schůzka s velkým kancléřem fakulty, jímž je pražský arcibiskup. Jelikož na tomto místě nastala změna, plánuji se setkat s arcibiskupem Dukou poté, co převezme svůj úřad, probrat s ním současnou situaci na fakultě a navrhnout cestu, po níž se budeme ubírat dál.

Jak se změni váš běžný den?

Ten se mění do té míry, že prioritou teď zaujímá fakulta. Proto nyní většinu času trávím zde a můj kalendář je více k dispozici událostem, jež jsou spojeny s fakultou nebo univerzitou. Nicméně jako každý člověk mám svůj léty uspořádaný čas, jakýsi osobní kalendář. Ten je budován ve vztahu k Bohem darovanému času, který neobsadila jen fakulta, ale můj čas patří též vyšehradské kapitule, kde bydlím, dále pak studiu, přátelům i odpočinku.

Máte už v tuto chvíli nějakou vizi fakulty – co by se mělo změnit, co ponechat a kam by fakulta měla pod vaším vedením směřovat?

Podle svého volebního materiálu chci ve svém působení sledovat čtyři otázky: Co vytváří identitu katolické teologické fakulty? Jak podpořit na naší fakultě tvořivý přístup ke studiu a bádání v oblasti teologie i dějin umění? Jak utvářet na fakultě znalostní, sociální, kulturní a duchovní prostředí? Jak zde fakticky organizovat činnost? Z toho vyplývá celá řada úkolů, které je třeba vidět v kontextu současného vysokoškolského prostoru obecně, Univerzity Karlovy zvlášť. Fakulta má za sebou období kontroverze: v 50. letech byla vyřazena ze svazku fakult Univerzity Karlovy, v 90. letech byla zatížena sporem mezi fakulturním vedením a pražským arcibiskupem. V tom spatřuji základní úkol a výzvu: ukázat, jakým způsobem je možné spory překonávat. Je to právě teologie, která velmi často ve sporech sama zraje a zdokonalovala se, tedy pokud jim nepodlehla a neutopila se v nich. Obory, které fakulta nyní vyučuje, je možné uchovat a rozvinout; témata, na nichž akademičtí pracovníci bádají, mají myslím svůj život ještě před sebou.

Do redakce nám přišel dopis s prosbou o obnovení kurzů univerzity třetího věku, které prý plánujete od příštího školního roku zrušit. Co vás k tomu vede?

Je jedna věc, která mě děsí: nedorozumění, které by přerostlo v nepřekonatelný konflikt. Nedorozumění vzniklo, že jsem v návaznosti na změněné finanční podmínky musel reagovat tím, že některé aktivity je třeba zeštíhlit – a tím je rozvojovým způsobem pojata univerzita třetího věku na naší fakultě. Nejprve jsem se radil s proděkanem, poté jsem musel celou věc projednat s patřičnými lidmi na fakultě. Jenže mezitím se předběžná informace dostala k účastníkům. Tím vzniklo nedorozumění. Velmi mě ale na celém případu potěšilo, s jakým zájmem se účastníci tohoto kurzu o jeho pokračování zasazují.